

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010289
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5815010289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Marcely Malatkej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. decembra 2017 odvolanie prokurátora, obžalovaného X. W. a brata obžalovaného Q. W. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/91/2015 zo dňa 7.3.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/91/2015 zo dňa 7.3.2017.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného X. W., nar. XX.X.XXXX v R. B., trvale bytom R.
B. XXX, okr. K.,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 24.6.2015 v čase okolo 18.30 hod. vo dvore rodinného domu č. XXX v obci R. B., okres Námestovo, sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal zabitím svojmu bratovi V. W., nar. XX.X.XXXX, kde na to zobral do rúk vidly a rozbehol sa smerom k V. W., ktorý zo strachu o svoj život a zdravie ušiel z dvora do domu a zamkol vchodové dvere, do ktorých narazil predmet, kde následne V. W. videl, ako X. W. odnáša pred jeho domu vidly so zlomenou rukoväťou,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou) a na chránenej osobe (blízkej osobe),

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. m u u r č u j e skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovanému u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a .

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie Q. W., brata obžalovaného z a m i e t a ako oneskorene podané.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/91/2015 z 7.3.2017 bol obžalovaný X. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a na jeho výkon bol za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný. Podané odvolanie obžalovaný následne zdôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 26.9.2017. Nepopiera, že voči poškodenému bratovi V. W. možno použil aj hrubé výrazy, ale nie v úmysle vyhrážať sa mu. Od brata chcel mať len pokoj, nakoľko už po dlhšiu dobu je z jeho strany terčom nevyberaných útokov. Tak tomu bolo aj dňa 20.8.2016, kedy mu brat ublížil na zdraví, za čo bol trestne stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Brat však odsúdený nebol, nakoľko súhlasil, že brat mu nahradí škodu. Rozsudok okresného súdu považuje za veľkú nespravodlivosť, pretože do väzenia má ísť pre hrubé slová a naproti tomu brat V., ktorý mu smrekovou haluzou spôsobil zranenia s dobou PN 5 týždňov, odsúdený nebol. Je presvedčený o tom, že v prípade tohto skutku nebezpečného vyhrážania nie je útočník, ale obeť, lebo sa slovné bránil proti útokom zo strany brata V., ktorý ho už aj v minulosti viackrát napadol.

Proti rozsudku podal odvolanie aj brat obžalovaného Q. W. písomným podaním zo dňa 15.5.2017, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 16.5.2017. Podľa jeho názoru brat X. W. nie je útočník, ale obeť, brat X. sa bránil útoku brata V., ktorý ho už aj v minulosti viackrát napadol. Brat V. napadol brata X. aj dňa 20.8.2016, v dôsledku čoho musel byť brat X. ošetrovaný na ARE v Trstenej. Vzhľadom na uvedené žiada, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a brata X. spod obžaloby oslobodil. Na upresnenie uvádza, že rozsudok okresného súdu brat X. prevzal 3.5.2017 a jemu ho doručil 15.5.2017. Nakoľko aj on ako brat obžalovaného X. W. má právo podať odvolanie, využíva túto možnosť.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie tiež prokurátor a to písomným podaním zo dňa 13.3.2017, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 14.3.2017. Prokurátor odvolanie podal proti výroku o treste a to v neprospech obžalovaného X. W.. Podané odvolanie následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 3.5.2017, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 4.5.2017. Nestotožňuje sa s výrokom o treste, nakoľko okresný súd neaplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. U obžalovaného je daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 5T/49/2008 zo dňa 11.2.2011 na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 3 roky, pričom skúšobná doba mu bola predĺžená uznesením okresného súdu zo dňa 19.8.2014, a to o 14 mesiacov. Ak mal okresný súd dôvod u obžalovaného neaplikovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., takýto postup mal zdôvodniť v odôvodnení napadnutého rozsudku, čo však okresný súd neučinil. Ak by okresný súd správne u obžalovaného aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti, potom okresný súd mal obžalovanému trest ukladať postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., nakoľko u obžalovaného prevažujú priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi. Pri aplikácii zákonného ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. je pri ukladaní trestu obžalovanému v tomto prípade nutné zvýšiť dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o 10 mesiacov a potom obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere minimálne 16 mesiacov. Okresným

súdom obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov je nezákonný. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a sám obžalovanému uložil trest.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným X. W. je čiastočne dôvodné, a to tak vo vzťahu k výroku o vine, ako aj vo vzťahu k výroku o treste, avšak z iných dôvodov, ako uviedol obžalovaný. Odvolanie prokurátora, ktoré podal len proti výroku o treste, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného X. W. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny obžalovaného. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného X. W. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný X. W. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Skutočnosť, že obžalovaný X. W. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný X. W. rovnako ako v konaní pred súdom dôsledne využil všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval z jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného X. W., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný X. W. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú jeho vinu. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba naväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že stíhaný skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe prokurátora a tento spáchal obžalovaný X. W. a je vylúčené prijatie iného záveru ohľadne spáchania žalovaného skutku.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že aj keď obžalovaný popiera, že by sa bratovi V. vyhrážal tak, ako je uvedené v obžalobe, nepoprel, že v dobe skutku došlo medzi ním a bratom V. k slovnému konfliktu. Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka poškodeného V. W., ktorý v priebehu celého trestného konania priebeh a okolnosti spáchania skutku obžalovaným popisoval totožne. Po skutku poškodený urobil oznámenie na políciu, ktorá situáciu na mieste činu zadokumentovala. Svedkyňa U. W., manželka poškodeného V. W. síce nebola priamym svedkom vyhrážok obžalovaného jej manželovi V., avšak v dobe skutku počula krik a následne jej manžel vbehol do domu, zamkol dvere, pričom na to počula, ako o vchodové dvere niečo buchlo, po buchote zistili, že to obžalovaný rozbil vidly o vchodové dvere domu. Manžel jej vtedy povedal, že brat X. sa mu vyhrážal vidlami. Aj keď U. W. je manželkou poškodeného V. W., aj krajský súd a to aj v kontexte ďalších vykonaných dôkazov, jej výpoveď považoval za hodnovernú. Ak by svedkyňa bola mala záujem svojou výpoveďou nepravdivo napomôcť manželovi V., zaiste by bola vypovedala o tom, ako počula vyhrážky obžalovaného adresované jej manželovi. Svedkyňa však o vyhrážkach vie len sprostredkovane, od manžela V., pričom počula len krik a bola svedkom až toho, ako jej manžel z obavy pred obžalovaným vbehol do domu, zamkol dvere a počula buchot následkom toho, ako obžalovaný hodil vidly do dverí domu. Na fotodokumentácii založenej v spise je zaznamenané poškodenie dverí domu následkom toho, ako obžalovaný hodil smerom do dverí vidly, ktoré sa zlomili, pričom fotograficky sú zadokumentované aj predmetné vidly so zlomenou násadou. Podľa výpovede poškodeného obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu. Znaleckým vyšetrením obžalovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Stanislavom Kollárom bola u obžalovaného zistená závislosť od alkoholu v konečnom štádiu s dlhoročným denným požívaním alkoholických nápojov. Osobnosť obžalovaného je následkom dlhoročného alkoholizmu alkoholicky degradovaná (nežiadúco alkoholicky zmenená), čo sa okrem iného prejavuje aj nekontrolovateľnosťou, výbušnosťou a agresivitou voči iným osobám. V danom prípade súčasne možno objektívne konštatovať dôvodnosť obavy poškodeného, že obžalovaný by vyhrážky mohol uskutočniť. Obžalovaný mal v čase vyhrážok v rukách vidly, s ktorými sa aj rozbehol za poškodeným, ktorý pred obžalovaným utiekol a zatvoril sa v dome, na čo obžalovaný ešte vidly hodil smerom k dverám domu poškodeného, obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu, pričom pod vplyvom alkoholu sa obžalovaný správa agresívne, náležite nedokáže kontrolovať svoje konanie. Vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným sú dlhodobo vážne narušené, ich spolužitie možno hodnotiť ako konfliktné. Ak obžalovaný v rámci odvolania poukazuje na to, že poškodený brat V. W. mu dňa 20.8.2016 spôsobil zranenia, ktorí si vyžiadali PN, v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že k uvedenému incidentu došlo až neskôr po skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania a z uvedeného dôvodu je táto odvolacia námietka obžalovaného irelevantná z hľadiska tohto vedeného trestného konania.

Odkazujúc v ostatnom na správne dôvody rozsudku okresného súdu, keď súd vo vzťahu ku skutkovým zisteniam dôsledne vyhodnotil dôkaznú situáciu, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, správne a zákonne postupoval okresný súd, keď protiprávne konanie obžalovaného X.

W., ktoré vyplynulo z dokazovania na hlavnom pojednávaní, právne posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný skutok spáchal na chránenej osobe (bratovi V. W. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák.) a závažnejším spôsobom konania. V danom prípade však spáchanie skutku závažnejším spôsobom konania nie je dané s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. (t.j. spáchanie skutku násilím), ako nesprávne konštatuje okresný súd, ale závažnejší spôsob konania obžalovaného je daný s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. (t.j. spáchanie skutku so zbraňou, nakoľko v zmysle § 122 ods. 3 Tr. zák., zbraňou sa rozumie každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejší a v danom prípade sa obžalovaný poškodenému vyhrážal s vidlami).

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zák., trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného.

V danom prípade z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že k poškodeniu dverí na rodinnom dome poškodeného došlo následkom toho, ako obžalovaný hodil vidly smerom k dverám rodinného domu, v ktorom sa poškodený po úteku pred obžalovaným zatvoril v obave pred obžalovaným. Aj napriek uvedenému takéto konanie obžalovaného nemožno právne posúdiť ako použitie násillia proti veci iného. Fyzické násillie proti veci predstavuje fyzickú silu ako fyzikálnu veličinu použitú takým spôsobom, aby priamo fyzicky účinkovala na vec, pričom jej cieľom je danú vec zničiť alebo poškodiť. Obžalovaný takto nekonal s cieľom poškodiť alebo zničiť dvere rodinného domu. V tomto prípade sa pritom nejednalo ani o prípad, keď útočník fyzickou silou pôsobí na vec, ktorá chráni napadnutú osobu pred priamym fyzickým útokom s cieľom, aby sa dostal k tejto osobe, nakoľko obžalovaný vidly preukázateľne nepoužil takým spôsobom, aby za ich pomoci prekonal dvere domu, v ktorom sa poškodený zatvoril pred obžalovaným. Z týchto dôvodov potom krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný skutok nespáchal násilím podľa § 138 písm. d) Tr. zák.

Pri nezmenenom skutkovom stave tak, ako tento správne ustánil súd prvého stupňa, potom krajský súd obžalovaného uznal vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou) a na chránenej osobe (blízkej osobe). Takáto právna kvalifikácia skutku nie je pre obžalovaného nepriaznivejšia.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného a pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5T/46/2008 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát odsúdený pre spáchanie trestného činu, obidve odsúdenia má však zahladené, teda v prípade obidvoch odsúdení sa na neho hľadí, ako by odsúdený nebol.

Osobitne ohľadne posledného odsúdenia v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5T/46/2008, po oboznámení sa s obsahom predmetného pripojeného spisového materiálu krajský súd poznamenáva nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 5T/46/2008 zo dňa 11.2.2011, právoplatným dňa 1.3.2011, bol obžalovaný X. W. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 3 roky. Obžalovanému bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce najmä v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Obžalovanému tiež bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 663,90 Eur. V prípade tohto odsúdenia obžalovanému plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom od 2.3.2011 do 2.3.2014. Okresný súd Námestovo následne uznesením sp. zn. 5T/46/2008 zo dňa 3.7.2014, právoplatným dňa 19.8.2014, rozhodol tak, že obžalovanému predĺžil skúšobnú dobu o 14 mesiacov. Nakoľko v danom prípade na základe vyššie uvedeného rozsudku obžalovanému pôvodne plynula skúšobná doba do 2.3.2014, v prípade jej predĺženia o 14 mesiacov obžalovanému skúšobná doba následne plynula do 2.5.2015. Vzhľadom k tomu, že okresný súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie o osvedčení, resp. o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, s

poukazom na ustanovenie § 52 ods. 4 Tr. zák. má sa za to a to priamo zo zákona, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom osvedčil. Teda aj na toto ďalšie odsúdenie obžalovaného je nutné hľadieť ako na zahladené.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Tr. zák. U obžalovaného nie je daná ani priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol odsúdený za spáchanie trestného činu. Obžalovaný má síce v odpise z registra trestov dva záznamy ohľadne odsúdenia pre spáchanie trestného činu, v prípade obidvoch odsúdení sa však na neho hľadí, ako by odsúdený nebol a to aj v prípade odsúdenia v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5T/46/2008, čo krajský súd vyššie podrobne zdôvodnil. U obžalovaného nemožno konštatovať ani žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. V prípade obžalovaného neprichádza do úvahy ani poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život. Aj keď obžalovaný má obidve odsúdenia zahladené, z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaného sa zisťuje, že obžalovaný dňa 3.2.2015 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, za čo bol potrestaný uložením pokuty vo výške 15,- Eur.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému X. W. krajský súd v súlade so zásadami ukladania trestu, zohľadniac najmä kritériá uvedené v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., záujmy spoločnosti a obžalovaného, skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj pomery a možnosti nápravy obžalovaného, považoval za primerané obžalovanému určiť trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov (obžalovanému bolo možné ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky). U obžalovaného nie je na mieste ukladať mu trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, nakoľko obžalovaný pred spáchaním tohto skutku už bol postihnutý za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, no i napriek uvedenému uložená sankcia si u obžalovaného dostatočne nesplnila svoj účel a nevedela k tomu, aby obžalovaný ďalej viedol riadny život. Pri zohľadnení vyššie uvedených zákonných kritérií pre ukladanie trestov, majúc na zreteli účel trestu, krajský súd ďalej dospel k záveru, že uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému by bolo neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného, najmä na zabezpečenie jeho prevýchovy a nápravy, postačuje aj uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom a to za splnenia zákonných podmienok podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a s prihliadnutím na stav, keď obžalovaný má obidve predchádzajúce odsúdenia zahladené. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý nadmerne a nekontrolovane požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých sa opakovane správa agresívne a konfliktné, krajský súd považoval za primerané obžalovanému určiť dlhšiu skúšobnú dobu a to s probačným dohľadom nad jeho správaním na 30 mesiacov (v súlade s ustanovením § 51 ods. 2 Tr. zák. bolo možné obžalovanému určiť skúšobnú dobu na 1 rok až 5 rokov). Ako súčasť probačného dohľadu krajský súd za splnenia zákonných podmienok podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému súčasne uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby, nakoľko u obžalovaného sa jedná o alkoholom podmienené protiprávne konanie, pričom práve požitý alkohol u obžalovaného zvyšuje agresivitu a následne vedie k jeho protiprávnemu konaniu.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 30 mesiacov, za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov počas plynutia skúšobnej doby za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie podrobne uvedené, u obžalovaného nebol zákonný dôvod na ukladanie trestu postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a súčasne u obžalovaného nemožno konštatovať ani existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., ako to žiadal prokurátor v rámci podaného odvolania vo vzťahu k výroku o treste a to v neprospech obžalovaného. Krajský súd preto postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Pokiaľ proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj brat obžalovaného Q. W., krajský súd primárne uvádza, že Q. W. ako brat obžalovaného je osobou oprávnenou na podanie odvolania, pričom toto podal v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.). Následne však krajský súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že v prípade odvolania podaného bratom obžalovaného Q. W. sa jedná o odvolanie podané oneskorene a z tohto dôvodu odvolanie brata obžalovaného Q. W. postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol. V zmysle § 309 ods. 4 Tr. por. sa bratovi obžalovaného Q. W. končila lehota na podanie odvolania tým istým dňom ako obžalovanému. Nakoľko obžalovanému X. W. bol rozsudok oznámený jeho vyhlásením priamo na hlavnom pojednávaní dňa 7.3.2017, posledným dňom 15 dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň 22.3.2017. Brat obžalovaného Q. W. však odvolanie osobne podal na Okresnom súde Námestovo až dňa 16.5.2017.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.